

Абонаментътъ
въ **п р ѣ д л а т а**
За 3 мѣсеца 1.50 л.
" 6 " 3.— "
" година 5.— "
За въ странство се прибавятъ:
2 лева и 50 ст.

ИЗЛИЗА ВСѢКА СРѢДА.

Неисплатени писма не се приематъ. Ръкописи се връщатъ на разпоски на автора.

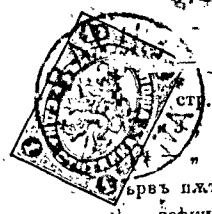
Единъ брой 10 стот.

Всичко се адресира до редакцията въ гр. Варна.

НАРОДНА САМОЗАЩИТА

ОРГАНЪ НА НАРОДНИТЪ ИНТЕРЕСИ.

Всичко за народа и всичко чрезъ народа

50 стот. на редъ
30 " " "
15 " " "
Затова обявления на Сжд. Пристави се плаща по 5 стот. на дума за първъ път и по 2 стот. за всѣки послѣдующъ.

Единъ брой 10 стот.

Adresse:

Rédaction „Narodna Samozachita“, à Varna (Bulgarie.)

КОСТА РАНКОВЪ

извъстѣва, че не ще може да приема посѣщения на именния си день—21-й того.

Къмъ Избирателитѣ

на
Общински Свѣтници
за

Варненската Градска Община.

Господа Избиратели!

Високо е значението на изборитѣ, които Вий има да извършите утрѣ—21-й Май. Високо е значението на тия избори за туй, защото съ тѣхъ Вий повѣрявате своитѣ лични и общински интереси на група хора, отъ които се иска да иматъ и умствената и морална каджрност да запазятъ тия Ваши интереси. Високо е това значение още и за туй, защото на Вашъ жребий се е паднало не само да упражните изборителното си право, въ и да го упражните *съзнателно*. Вамъ е извѣстно, *драги съграждани*, че Вий сте принудени да правите изборъ на градски свѣтници не на врѣмето си, не по желанието си, не защото това го искатъ Вашитѣ градски и граждански интереси, а да правите изборъ безъ врѣме, да го правите, защото така искалъ кефътъ на управляющитѣ, така искали правителственитѣ въ града ни хора. Заради това тѣ безразсѣдно растурихъ изборения отъ Васъ градски свѣтъ. Вий го превзѣхте. Ето листата, за която всѣки Вий, съзнателни, честни, патриоти и характерни граждани, трѣбва да гласувате:

Градски Свѣтници:

Коста Ранковъ

Коста В. Поповъ

Димитръ Мутафовъ

Дончо Анковъ

Нони Киселковъ

Георги Желевъ

Спасъ Шиваровъ

Юрданъ Мирославовъ

Костадинъ Бошковъ

Димитръ Тракоолу

Савва Китринополу

Костакъ Тодориди

Хюсю Налбантоолу

Ахмедъ Хаджрчалъ

Демиржи Османъ Ефенди

Артюнь Сукизовъ.

Училищни Настоятели:

Антонъ Патамански

Никола Житаровъ

Тодоръ Т. Герчевъ

Венелинъ Божиловъ

Тази е листата на растурения, произволно и беззаконно отъ управляющитѣ, градско-общински свѣтъ.

Ний вѣрваме, Господа Граждани, че Вий ще гласувате всѣки съ удоволствие за нея. Ще гласувате, защото ти крие въ себе си елементи, които бихъ могли да привлечатъ и заставятъ избирателитѣ съ по-голяма нравствена тежестъ да поддържатъ една изборна листа.

Хората, които съдържатъ тая листа, не сж най-достойнитѣ. Тѣ иматъ високата скромностъ и сами да принаятъ това. Тѣ обаче, въ нищо не отстъпватъ на тия, които правителството е кандидатирало и нѣщо повече—високо ги надминаватъ, било въ енергията и присърдчността, която иматъ да работятъ за общинскитѣ ни интереси, било съ надѣждитѣ, които тѣ вдъхватъ всѣкому, че при изпълнението на своитѣ обязанности, тѣ ще бждатъ честни и ревностни, ще бждатъ прави и справедливи. Поне до сега тѣ съ нищо не сж опетнени Тѣхний единственъ грѣхъ е, че стѣпважъ на собственитѣ си крака, на краката на *«Народната Самозащита»*, когато правителството беззаконно посѣгна на градскитѣ правдини, когато правителството поиска да си играе съ Васъ. Трѣбва ли, прочее, за тая тѣхна доблестъ да се съединимъ противъ тѣхъ, съ тѣхнитѣ противници, които сж противници и на насъ—тѣхнитѣ избиратели?! Трѣбва ли и ний да подпишемъ и потвърдимъ съ утрѣшнитѣ си бюлетини—съ тая случаенъ, нѣ наложенъ намъ остракизмъ—беззаконната присѣда, издадена отъ едно крайно егоистично правителство, нѣматъ което не е спокойствието и благо на обществото, а е: да си вербува по всѣки беззаконни пѣтица и по всѣки начини партизани въ всѣкитѣ градища? Трѣбва ли и ний—всѣки граждани, като *Народъ*, като *суверенъ*, да одобримъ и съдѣйствуваме на тая капризъ на нашитѣ управници? Не, и високо: **Не!**

. . . . Вий, Варненци, високо разберѣте значението на утрѣшния день и бързо и всѣки се притечете па урнитѣ съ *горната листа!*

Съ гласуването си за нея Вий ще покажете че обичате ония, които достойно се вастѣпихъ за общинската автономия; ще докажете, че Вамъ е по-драго народното самоуправление отъ централизацията; ще докажете, че Вий обичате широки народни свободи отъ колкото стѣсненцията, къмъ които се стрѣми консерватизма; ще докажете, че Вамъ сж така сжщо скъпи и мили непожтнатостта на общинскитѣ интереси, и неприкосновенността на независимия общински институтъ; ще докажете, че Вий умѣете и Ви е присърдѣ да защитавате ония Ваши избраници, които вчера Вий сами избрахте, а днесъ управляющитѣ ги натирватъ; ще докажете, че ний кой нѣма право беззаконно и произволно да си играе съ избирателното Ви право; и най-послѣ, ще докажете, че и Вий сте граждани достойни за самостоятелни права, достойни да държите въ ръцѣтѣ си юздитѣ на народното самоуправление, достойни да създадете и поддържате това самоуправление.

Въ изборната борба не е хубаво да се гледа прѣвъ очилата на националността. У дома си Вий сте българи, гърци, турци, ерменци, даже цигани; прѣвъ урнитѣ—въ общината и държавата—Вий сте *граждани*—хомогенни и равноправни; граждани, които иматъ еднаквата нравствена длъжностъ да пазятъ чистотата на нравитѣ и непожтнатостта на институциитѣ; граждани, които иматъ еднаква нравствена длъжностъ да промишляватъ за благо на общината и държавата и да насочватъ живота по пѣтътъ на прогресса въ общинско и държавно отношение.

Съ една дума: всѣкитѣ Вий, Вий имате

еднакво право и еднакви длъжности. И ний кой нѣма право да каже другиму: ти си българинъ, ти си грѣкъ, ти си турчинъ, ти си арменецъ, ти си еврейнъ, ти си циганинъ и ти нѣмашъ право свободно—по волята си—да избирашъ, ти трѣбва да слушашъ правителството. Който казва така, той развращава обществото и той е достоенъ за общо отъ гражданитѣ порицание, за общо прѣврѣние.

Прочее, всѣки гражданинъ—всѣки Вий българи, гърци, турци, арменци, евреи и пр.—всѣки Вий се съединете и наедно въ избирателната борба, безъ да слушате заповѣдитѣ и заплашванията, които могатъ да Ви се правятъ отъ горѣ. Ако Вий не се научите да защитавате правдинитѣ си, тѣ всѣкога ще биватъ потъпквани отъ управляющитѣ; ако Вий не искате да бждете *народъ—върховна властъ, суверенъ*,—Вий всѣкога ще бждете роби и съ Васъ тѣй произволно и тѣй беззаконно ще си играе всѣко правителство, както досега.

За да докажете, прочее, че Вий стѣпвате на собственитѣ си крака, *напрѣдъ къмъ урнитѣ съ горната листа*—която ний прѣпорѣчваме на вниманието Ви, за да извлѣдете побѣдителни, за да създадете традицията и у насъ, че Народа—гражданитѣ—всѣкога побѣждава и че трѣбва да побѣждава!

Важна поправка. Въ вчерашната притурка на вѣстника по погрѣшка е казано, че като прѣдставителъ по изборитѣ за в. Съгласие е опрѣдѣленъ *Д. Македонски*. Тая притурка бѣше отпечатана, когато получихме извѣстие, че за свой прѣдставителъ тая вѣстникъ опрѣдѣля *Ковачевъ*.

— Всѣки прѣдставителъ на пресата пристига на, мѣжду които и редактора на независимия в. „Гласъ“ *М. Такевъ*—Пещерски Нар. Прѣдставителъ.

Варненския Градско-Общински Свѣтъ е беззаконно растуренъ!

Варненския градско-общински свѣтъ е растуренъ, защото безразсѣдно е харчилъ общинскитѣ пари. За да се измисли тая мотивировка, трѣбвало е навѣрно много да се мисли. Но оправда ли се тя? Ето въпроса.

Слѣдующия актъ, издаденъ отъ Комиссията и напечатанъ въ 17 брой на Варненския Общински Вѣстникъ, показва до колко безразсѣдно бившия градски свѣтъ е харчилъ общинскитѣ пари и дали той е злоупотрѣбилъ съ интереситѣ на общината:

А К Т Ъ.

Днесъ на 1-й Май 1895 година, долуподписанитѣ: прѣдсѣдателъ на Варненската Градска Комиссия Никола Вълкановъ и членове: Стефанъ Явашковъ и Янко Славчевъ и въ присѣствието на касиера Петръ Ивановъ, произведохме срочна ревизия върху операциитѣ, извършени отъ 1-й до 30-й Априлий 1895 год. и намѣрихме:

1) Че като се спадихъ израсходванитѣ сумми споредъ документитѣ отъ постѣпленията, показани въ квантационната книга, указа се *наличността върна*, споредъ както е показана въ кассовата книга, а именно:

Готови пари въ сребро лева	15510.42
„ „ „ мѣдни „	2253.—
Врѣмenni платежни „	17854.08

Всичко 35617.50

2) Суммитът по квитанционните книги и расходните документи, **намърихъ се, че сж записани въ кассовата и партидните книги, по наставленията указани въ правилника за счетоводство на Градско-Общинските Управления.**

3) Оставените въ депозитъ и на съхранение сумми лева 13124 и 40 ст. — споредъ както сж записани въ депозитната книга, а за повърхителен прѣвъ истеклия мѣсець намърихъ се **редовни расписки**, също и оставените равни нѣща.

Прѣдседателъ: **Вълкановъ.**

Членове: { **Ст. Явашчиевъ.**
Я. Славчевъ.

Кассиеръ: **П. Ивановъ.**

Ний оставяме противниците на съвѣта сами да говорятъ. И тѣ, прѣдъ ярката сътъпана на фактитъ, немогътъ да не кажатъ истината, че *всичко е намърено въ редъ*. Гдѣ тогава оставатъ клеветитъ и домогванията на кликата и полицейскитъ органи за злоупотреби и безвразсѣдство?! „Наличността върна, споредъ както е записана въ кассовата книга“, „суммитъ по квитанционните книги и расходните документи намърихъ се редовно записани по наставленията за счетоводството въ градските общини“, „оставените на хранение нѣща се намърихъ редовни“, — гдѣ е тогава злоупотреблението и безвразсѣдното харчение? За насъ мнѣнието на комисията ва че всичко е намърено редовно има голѣмо значение, защото въ неинъ интересъ бѣше и е — да бѣше открита злоупотреби и да докаже, да извади на лице безвразсѣдството на бившите съвѣтници. Но това искъствено неможе да се направи, а растурения градско-общински съвѣтъ най-добросъвестно е гледалъ работата си и изпълнявалъ длъжността си не само въ послѣдния мѣсець, нъ и въ всички минжли мѣсеци. Ний прѣпоръчваме, прочее, на нашитъ съграждани прѣизбиранието на градскитъ съвѣтници — *поддръжането на обявената на първа страница листа на съвѣтниците отъ растурения градски съвѣтъ*, като върваме, че тѣзи съвѣтници ще бждатъ най-подходящите въ дадения случай и че тѣ ще оправдаятъ доверието, което ще имъ се даде било съ честността си, било съ активната си дѣятелностъ въ бждѣще.

ЗАЩО ТРѢБВА ДА СЕ ПРѢИЗБЕРЕ РАСТУРЕНИЯ ГРАДСКО-ОБЩИНСКИ СЪВѢТЪ ВЪ ГРАДА НИ?

Прѣдстоящите избори за градско общински съвѣтници отъ денъ на денъ ставатъ се по-интересни и по-интересни, поради многото епизоди, които се разказватъ за дѣятелността на нашитъ правителствени партизани, които, както е извѣстно, даже и вечеръ не спятъ. Днесъ ви разправятъ, напимъръ, че нѣкои отъ *«организиранитъ»* работници при пристанището подъ командата на нѣколко явни и тайни полицейски агенти, търсятъ старитъ списъци на работницитъ, за да ги турятъ на редъ или пъкъ сжщитъ работници по пладнѣ или нощъ върѣдъ улицата или въ нѣкое кафене търсятъ нѣкого опозиционера да го биятъ, убиватъ или другото да го питатъ чете ли той *«Народна Самозащита»*; утрѣ ви казватъ, че Варненския Окр. Управителъ искалъ по официаленъ редъ списъцитъ на служащитъ при държавнитъ и общественни учреждения пакъ, разбира се, да се турятъ въ редъ прѣдстоящите избори; други денъ научавате, че полицията въ града ни е увеличена, защото нуждитъ го изисквали, защото досегашния персоналъ билъ недостатъченъ; по други денъ — че всичкитъ стражари, наново повикани отъ селата да попълнятъ персонала, веднага слѣдъ записването си за таква, се записвали и за *варненски граждани*; още по други денъ, — че управителя и полицейския редакторъ обиколили синагогитъ, черквитъ и джамитъ да канятъ еврейтъ, арменцитъ и турцитъ да се неотдѣляли отъ правителството и правителственитъ, да поддръжали правителственитъ кандидати, и други се чудовищни и сѣ за изборитъ работи.

Ясно е отъ всичко това само едно, че правителственитъ нѣма да се спрѣтъ прѣдъ

никакви срѣдства, даже нѣщо повече — да не прѣдричаме прѣдъ насилня, прѣвъ и въ врѣмето на изборитъ. Но нищо. Ний трѣбва да повесемъ всичко като граждани — „кавалерски“. Ако правителството ни хвърля ржканицата и ни обявява война, ний нѣма защо да се страхуваме, трѣбва да я поемемъ. Тая ржканица бѣше хвърлил и Стамболовъ прѣди 18-й Май: всичкитъ градски и селски общински съвѣти въ негово врѣме бѣхъ избрани по повѣдъ и бѣхъ сѣ отъ негови коне и атове. Слѣдъ 18-й Май Стамболовото управление биде ликвидирано въ по демократическа смисълъ. Консерваторитъ трѣгнахъ и върватъ по неговия пътъ — нече да е далечъ още една ликвидация. Това трѣбва да ни крѣпи. И за да бждеме славни и честни въ борбата (каквито и да сж нейнитъ фази и до каквито и печални врѣмenni краища да ни довежда тя); за да се спечели единъ денъ, когато изборитъ нече да се фалшифициратъ, когато тѣхъ нече да ги вършатъ „организирани“ работници и полицейски агенти; за да се прѣкрати експлоатацията на властта надъ подвѣдомственитъ ѝ чиновници; за да се спечели традицията, че никоя българска властъ нѣма право да заплашва и експлоатира другитъ народности въ своя полза въ врѣме на избори; за да се разбере т. с., че турцитъ, арменцитъ, гърцитъ и еврейтъ въ България сж равноправни граждани и че, слѣдъ, никой нѣма право да ги заплашва, *че ако не сж съ него той ще беззаконствува съ тяхъ*; за да се докаже, че и другитъ народности не сж тѣхъ реакционни — да слѣдятъ всѣко правителство, като се явяватъ съвършено безпринципни и несамостоятелни — ний мислимъ, че най-добре е въ прѣдстоящите избори да бждеме противъ всѣко беззаконно и безчестно домогване на правителственитъ консерватори въ града ни. Ний мислимъ, че всѣки гражданинъ трѣбва да осѣди узурпаторитъ на народнитъ правдини и ония, които бихъ посмѣяли да развращаватъ обществото. Българитъ и гърцитъ трѣбва да се застъпятъ за похитенитъ имъ права; турцитъ, арменцитъ и еврейтъ за нахърчената имъ гражданска честъ. Всѣки трѣбва да се захване да остоява онова, което е негово, като гражданинъ — да се появи у всички ни и чрѣвъ всички ни онова, що се нарича *народна самозащита* противъ правителствената или каквато и да е узурпация. А чрѣвъ участието си въ борбата съ опозицията, турцитъ, арменцитъ и еврейтъ не само ще покажатъ, че и тѣ умѣятъ да застъпватъ и въстановяватъ народнитъ правдини, но ще дадѣтъ и ново свидѣтелство, че тѣ не сж всѣкога съ правителството, че и тѣ могатъ да иматъ политическа и гражданска самостоятелностъ, политически и граждански убѣждения, достойни да се противопоставятъ на извратенитъ понятия за властта на днешнитъ наши управници.

Прочее, ний мислимъ, че всичкитъ граждани въ града ни трѣбва да бждатъ съгласни на еднорезонно противопоставяние срѣщу правителственитъ беззаконни домогвания.

Но за да има послѣдствие оппонирането, за да можеме всички да очакваме резултатъ отъ дѣятелността си, ний трѣбва да се съгласимъ да поддръжаме — като опозиция — една листа. А листата, която трѣбва да поддръжаме е — *листата на растурения градско-общински съвѣтъ*. Съ нея само всички ще се обединятъ. И побѣдата въ избора е сигурна. За тая побѣда трѣбва да се поддръжа листата на растурения градско-общински съвѣтъ въ града ни.

Компромиса и Социализма.

Минжлата година изъ нашитъ социалистически вѣстници доста се говори за *компромиса* и социализма у насъ. Ний тогава, въ удобенъ моментъ, исказахме своето мнѣние по тая тема; но и сега не е безинтересно, мислимъ, да повторимъ за читателитъ сжщото. Въпроса се подчекна отъ *нидъ*, а небезинтересно за нашитъ читатели е да знаятъ какъ по тая тема мислятъ хората около *Народна Самозащита*.

Подъ думата *компромисъ* въ политиката ний разбираме (както това се разбира и въ всичкия модеренъ свѣтъ): *отстъпване отъ известни партийни принципи и притязания отъ страна на една партия за да се принади и здружи съ друга; или пъкъ взаимноотстъпване отъ принципи и притязания отъ страна на двѣ или повече политически партии за да се здружатъ за една обща акция въ управлението; за съставяние на кабинетъ — да се явятъ като здружена фракция, която да приеме браздитъ на управлението*. Така се разбира въ повечето случаи думата *компромисъ* и това е единственото ѝ и право разбиране, споредъ насъ. За да има *компромисъ*, мислимъ ний, обязательно се иска: а) *да има отстъпване (отричание) отъ принципи и притязания* и б) това отстъпване да става съ единствената цѣль да се зематъ въ ржцѣтъ на компрометантитъ браздитъ на управлението (въ община или държава) за да се управлява по *една обща програма*. Такъвото разбиране на *компромиса* ясно дава надежджъ да се разбере, че *компромиса* сжщественно се различава отъ *врѣмennата асоциация на двѣ или повече отдѣлни политически партии за една обща врѣмenna акция на нападение или отбой*, било противъ управляющитъ, било противъ друга нѣкоя политическа партия. Врѣмennото здружаване има за цѣль да охрани нѣкое общо право, нѣкой общъ принципъ, да отстрани нѣкой обща негода; то нѣма нищо общо съ принципитъ на партиитъ, въ него нѣма отстъпване: тука всѣки застъпва своето и, благодарение само на туй, че застъпваемото е общо, се появява и здружаването.

При врѣмennото здружаване всѣка партия върви настѣпателно и естествено по своя пътъ, по своята програма, по своитъ принципи. Здружаването е само една смежностъ на тия пътища. Тука се изпрѣчва само обща прѣчка или общо нѣкое искание на нѣкоя реформа на нѣколко партии, които задружно се заематъ за прѣмахването на прѣчката или за въвеждане реформата. Но върна на принципитъ си, слѣдъ отстранението на прѣчката или добиването на реформата, всѣка партия продължава да върви самостоятелно по своя пътъ, стига да има такъвъ и той да е ясно опрѣдѣленъ.

Като се иматъ прѣдъ видъ горнитъ съображения, ясно е да се разбере, че, или само политически партии, които чувствуватъ раскпванието си и нуждата да се слѣятъ въ една партия, могатъ да компромисиратъ, или пъкъ компромисиратъ и партиитъ, които искатъ да се домогнатъ до властта безъ да гледатъ на принципитъ (колкото прости или велики да сж тѣ), за запазването на които сж се клѣли или обѣщавали. Могатъ, прочее, да компромисиратъ една прѣдъ друга всичкитъ политически партии на днешния общественно-държавенъ строй (режимъ). Социализмътъ, обаче, неможе да компромисира. Първитъ могатъ да компромисиратъ, защото основнитъ имъ принципи — почти на всички като партии господствуващи на врѣмето си — сж различни едни на други, а малката разлика помежду имъ, що има, е лесно да се игнорира. Господствуващитъ днесъ партии се борятъ за властъ надъ народа и противниците си. А който днесъ именно се бори за такъва, той трѣбва да бжде макиавелистъ — послѣдователъ на изражението: *срѣдствата се оправдаватъ отъ цѣльта*, *компромиса* — отъ желанието да достигнешъ властта (яхни дявола да минешъ рѣката, па сетѣ)... Социализмътъ, обаче, е едно по-чисто политическо-общественно партийно течение. Социалната демокрация е партия на принципиалностъ, строгостъ и дисциплина. Тя нѣма за цѣль да земе днесъ въ ржцѣтъ си властта и управлението, като отнеме тия прерогативи на народа. Тя иска всенародното управление и се стрѣми да отнеме властта отъ народнитъ узурпатори и да я върне на народа, като въведе въ общественния и политическия животъ такива реформи и институции, които ще гарантиратъ народното управление. А щомъ това е така, социалиститъ немогътъ, па и нѣма защо да компромисиратъ, да правятъ отстъпване отъ

принципите си. Социалистическата побѣда се готви не чрезъ узурпацията, а сама по себе си, по природата на вѣщата на физическия и общественно-економическия битъ на човѣчеството. Социалистическия държавен режимъ ще произрасте отъ прѣдшествоващите го други исторически режими. За да се създаде тоя режимъ, нѣма нужда отъ никакви изкуствени домогвания до властта, та и чрезъ компромисъ. Освѣтъ това великите идеали на истинския социалистъ стоятъ много по високо отъ всѣка изкуствена, врѣмenna и лична сполука, каквато е тая — врѣмenna да станешъ *властелинъ*. Ето защо социализма отхвърля и осжда всѣки компромисъ между политическите партии като една отъ политическите фалшификации, съ които си служатъ за лични облаги шефoветъ на господствующите днесъ партии.

Но не сжщото може да се каже за врѣменните здружавания между партиите изобщо и социализма въ частности, въ дадено мѣсто и по дадени нужди. Тия здружавания се прѣдизвикватъ отъ необходимостите на живота и сж свършено резонни, ако само разумно, обмислено и честно се вършятъ. Всички живятъ въ живота и сж длъжни и принудени да взематъ участие при разрѣшението на всѣки социаленъ въпросъ. Това е отъ живия интересъ на човѣкъ. Той не може да избѣгне надневното, това, което фатално ще го срѣщне, ще го натисне, при всичко че идеали могатъ да го въодушевяватъ. Разрѣшението на всѣки живъ въпросъ трѣбва да става, и да става колкото се може сѣ въ името на по-голямото благо на обществото. Ако човѣкъ не е въ състояние да разрѣши въпроса въ пълното благо, той е длъженъ да съдѣйствува за разрѣшението на тоя въпросъ поне въ приблизителното, повечето, по-голямото благо. Ето въ каква смисълъ ний намѣрваме, че, ако днесъ социалистите сами немогатъ да разрѣшатъ извѣстенъ въпросъ, както принципа го иска, то тѣ нравствено сж длъжни да съдѣйствуватъ за по доброто разрѣшение на въпроса и въ такъвъ случай тѣ могатъ да дѣйствуватъ задружно съ ония, които поне се приближаватъ къмъ подобно разрѣшение. По тоя начинъ социалистите се вече здружаватъ врѣменно съ другите партии, но то не компромисиратъ. Ето какъ мислимъ ний за простото и врѣменно здружаване на социализма съ другите партии, като високо ценимъ чистотата на социално-демократическата партия отъ примѣси и нейната цѣлостъ отъ отстъпвания.

Въ резюме: нашите социалисти, прочее, нѣматъ ни потребността, ни нуждата за компромисъ; но тѣ немогатъ изкуствено да избѣгнатъ съдѣйствието, което другите партии могатъ имъ да, или пъкъ немогатъ изкуствено да откажатъ своето съдѣйствие на нѣкоя партия за разрѣшение на нѣкой общъ въпросъ, за достигане нѣкоя обща реформа, за прѣводолѣвание на нѣкоя обща прѣчка. И въ една избирателна борба напр. каквато днесъ е борбата въ гр. Варна за избиране на градски съвѣтници — социалистите, като хора на разума, живота и принципите, трѣбва да взематъ живо участие, като избератъ най-„добрата частъ“. Въ дадения случай — съ оппозицията, която, при личните и партийни облаги, които прислѣдва въ избирателната борба, примесва и принципалана или по-добре съдѣйствува въ принципалната борба, на борбата за принципите, партизани на която сж социалистите.

Прочее, социалистите въ гр. Варна по обязаностъ, споредъ насъ, трѣбва да поддържатъ въстановлението на съвѣта.

Така мислимъ ний.

Учителятъ Симеонъ Кърджиевъ.

Едно отчаяно работниче, именемъ Симеонъ Кърджиевъ, синъ на „Хайдутъ Симеона“ отъ Разградъ, „отхраненъ, както го описва единъ нашъ приятелъ, въ бащино направление“, „имащъ само единъ богъ — парата“, пѣденъ като ученикъ отъ Казанлъкъ и Кюстенлилъ, исплденъ учителъ отъ Свищовъ, послѣ

туй отъ Министерството измоленъ, опростенъ, и запратенъ при Гиларето татѣкъ въ Каварна, пръвъ „патриотъ“ въ режима на „вжтрѣшното убѣждение“, както и сега на „моралното влияние“, човѣкъ съ „историческа“, казватъ, женидба; — това отчаяно работниче, петно на нашата професия, което, щомъ се научило за отстраняването на двамата Варненски учители, тутакси фукнало да идва въ Варна за да ги замѣсти, въ брой 55 на Величковия „Прогрессъ“, въ едно писмо отъ Каварна, „съ горѣстъ на душата си исповѣдва печалните явления, отъ които трѣба да се погнуси всѣки истински въспитателъ (като бай Симеона), че напоследѣкъ нѣкои отъ нашите събратия-учители, дадохъ криво тълкование и свършено друго направление на дѣлото, като се отдалечиха много отъ сжщественната цѣль, която трѣбваше да прислѣдватъ“. „Вземѣте, продължава тая влечуга, в. „Борецъ“, който напоследѣкъ се яви като органъ на Бургаските учители (каква нагла лъжа!), вземѣте протестите на Варненските учители и нѣма освѣтъ да съжбявате било за съдържанието имъ, било за грубитѣ и непристойни за единъ въспитателъ обръщения къмъ единъ свой началникъ“. Охоо! Симеоне, „къмъ единъ свой началникъ!“ Много си работниче, бай Симеоне, много, много работниче! Но такива сте вий нужни на „Белгийско-Демократическото“ Просвѣщение. Ехъ, що да сторимъ, като нази „улични лудетини“, ний тѣй неблагоприлично се обръщаме „къмъ единъ свой началникъ!“ Какво да правимъ, нѣмаме въспитание! Блазѣ Вамъ, че го имате!...

„Единъ отъ други по-юстюнъ: протести върху протести, възвания върху възвания. Не сж тѣзи моралните и легални срѣдства, г-да, съ които трѣба да си служимъ“.

А бе байно Симеоне Кърджиевъ, чуй една молба отъ нази: Зимжсъ, когато въ засъждане, на което и ти присѣдствуваше съ съвѣщателенъ гласъ, се обещаваше въпроса за здружаванията и се приемаше Устава на Варненското Околийско Учителско Дружество, и ти тамъ слушаше, потвърждаваше, одобряваше, защо не поиска думата, да кажешъ още тогазъ два лафа за „акжлъ“, та белки движението не би хванало този „печаленъ пътъ“, белки *«не би се заорало въ трънитъ»*. . . .

Ето, господа колеги, кои сж и какви обичните „истински въспитатели“ на *този*, който ознаменува името си съ Бургасъ, Вѣла-Слатина, Сопотъ, Дубница, Рахово, Търново, Свищовъ, Варна, Радомиръ, Казанлъкъ и пр. и проч. и който би желалъ, щото майка България да храни повечко такива „въспитатели“, като хубосника Симеона.

Другари! общо прѣзрѣние къмъ Кърджиевци, Порѣзовци и тѣмъ подобни лакеи!

ЮИв.

Отъ Свищовъ пишятъ:

„Симеонъ Кърджиевъ! Безжалостно трѣба да се бичуватъ подобенъ родъ базиргани между учителите, да имъ се убива апетита за сжщи кярове, да не излѣзватъ безъ рискъ, така легко да си продаватъ услугите“.

„Ето нашия базирганинъ — инспекторъ Кърджиевъ, — интимния приятелъ на „смѣлия“ министъръ, сжщо заплати за услуги, които тѣй вѣщо указа по изборите. Свищовъ му станж тѣсенъ, вчера тръгна за Виена и надали ще припари тукъ“.

„Цѣла сюрія жендарми и други ангели и учители серафими го заобикаляхъ отъ нѣколко врѣме да го запазятъ отъ гибелния за него тукъ климатъ, заразенъ съ смѣхове“.

„Още три жертви му дадохме. Обвиняватъ се за агитация по изборите и непоздравяване инспектора. Д. Пеневъ е вече отстраненъ и на негово мѣсто назначенъ селски учителъ, съ второкласно образование, хазяинъ на инспектора“.

„Учителя Киревъ вчера държа рѣчь, намозоли носовѣтъ на силните на деня. Ще пострада . . .“

„Калущъ Пенчевъ, 16-годишенъ учителъ, се изключва изъ цѣла България отъ учителство. Той бѣше въ едно село. Ни единъ учителъ не смѣе да припари въ града. Всѣки да си сѣдѣлъ на мѣстото Има запитване отъ

София, кои отъ чиновниците се събирали съ уволнения учителъ“.

„Опровержението въ *Черното и мръсното Море* невѣрно. Отъ подписаните го 27 души, 14 учителки не бѣхъ въ засѣданието“.

„Дружеството само по себе си умира, защото нѣма вече цѣльта, която имаше по-рано. Членовете отъ настоятелството иматъ за цѣль да шпиониратъ другарите си, а другите учители и учителки отъ страхъ прѣдъ Кърджиева вървятъ слѣдъ тѣхъ като бейки. Ще видимъ какво има още да стане. Учителката г-ца Генова, така сжщо се испитва, сжди, а може би да бѣде и отстранена“.

Ехъ, „интелигентни“ Министре! ти искашъ да оставишъ най позорно име въ историята на българското просвѣщение! Напрѣдъ, юнашки напѣдъ, къмъ повора, къмъ калѣта!...

Учители, не се обезсърдавайте! Произволите, що се тѣй дързовенно упражняватъ надъ вази, свидѣлствуватъ за слабостта на своите автори!

В Ж Т Р Ъ Ш Н И

— Въ послѣдните броеве на в. *Миръ* сж печатани цѣль редъ работнически телеграми, испратени отъ членовете на развѣтателните данѣка комиссии до министрите *Стоиловъ* и *Гешевъ*, съ които се искава задоволствието на населението отъ намаляването на данѣка.

Ний мислимъ, че тия телеграми сж заржчани, защото почти всичките иматъ еднаква форма и еднакво съдържание. Ако това е така, то това унижава и нашите министри и нашите комиссари. Първите унижава, защото по единъ нисѣкъ пътъ искатъ да си създадѣтъ популярностъ, привърженци и знатностъ; а вторите — защото тѣ не умѣятъ да защитава въ народната чест — а правятъ поклонъ и слушатъ всичко, което имъ се казва, и изпълняватъ всичко, което имъ се заповѣдава. Ако ли телеграмите не сж били заржчани (което ний недопускаме), то вината на комиссарите е още по-голяма, защото истинския начинъ на искаването на благодарностъ не е чрезъ телеграми и словословия, които иматъ най-лошо, развращающе влияние върху обществото. Някогажъ, никакви телеграми съ празнословия си нѣматъ мѣстото до управляващите официално, освѣнъ телеграмите за работа. У насъ развратътъ на телеграмобиението е толкова развитъ, щото заслужава всички да се заемемъ съ искореняването му. Длъжностъ е, прочее, въ дадения случай на всѣки гражданинъ да се въздържа отъ него.

— В. *Миръ*, брой 96, съобщава, че на 10 й то-го въ салона „Славянска Бесѣда“ дружеството „*Св. Кирилъ и Методий*“ е държало главното си годишно събрание подъ прѣдсѣдателството на г-на Горбанова, като замѣстникъ на Софийския кметъ. Споредъ бюджетно-проекта за слѣдующата и отчетъ за истекшата 1894—95 година, всичките приходи на дружеството възлизатъ на 68,554 лева 65 ст., отъ които сж израсходвани: за цѣльта на дружеството 16,164 л. 90 ст., за исплащане нѣкои миналогодишни расходи 473 л. 26 ст., за усиление на основния капиталъ 3,000 л. или всичко 21,480 л. 36 ст., или налични 46,074 л. 29 ст. плюсъ основния капиталъ 29, 349 л. 90 ст. Гдѣто ще рече, дружеството разполага съ единъ капиталъ отъ 65,424 лева.

— Въстаниците съобщаватъ за едно нечувано до сега истезание. Видинския Околийски Началникъ Бостанджиевъ, подъ прѣдлогъ че три дѣца псували министра *Стоиловъ*, на 29 Априлъ арестувалъ ги въ полицейския арестъ. Арестованите били по на 12—13 годишна възраст. Двѣтъ отъ тѣхъ, а именно Дионисий Панайотовъ и Александъръ Георгиевъ, били окковани въ желѣза и вързани въ прозореца съ въжа за шияте. Повиканъ лѣкаря, констатиралъ силни любови, нанесени на малолѣтните. Това на врѣме е било сжобщено на Видинския Прокуроръ Д-ръ Танчевъ, който тутакси направилъ внезапна ревизия въ полицейския арестъ и сварилъ Ал. Георгиевъ свързанъ и оккованъ още.... Това е белгийска полиция, читателю, не ли?

Помолени сме да дадемъ мѣсто въ „*Народна Самозащита*“ на слѣдната телеграма, подадена на 18 то-го отъ гр. Златица:

Варна

Ранкову, бивши Варненски Кметъ.

Нашите избиратели, като осждадатъ противозаконното растуриание на досегашния Варненски Общ. Съвѣтъ, опълномощахъ ни да Ви искажемъ тѣхните благопожелания въ сполуката на прѣдстоящия изборъ, съ който ще се нанесе послѣдния ударъ на свѣщогасителите.

Златишки Градски Кметъ В. Ганчевъ, Общински Съвѣтници: Черню Салчевъ, Кръстановъ, Неновъ, Бекяровъ, Стояновъ, Ушевъ, Петровъ,

— Пишете ни отъ с. Салуджаалж, Провадийско, че единъ тамошенъ свещеникъ, а именно попъ *Манолъ Ганчевъ*, прѣминжалъ границитѣ на вѣжливостѣта и единственната му работа била да скубе народа. Въ тази дописка се разправятъ много работи, но ний ще съобщимъ само слѣдующитѣ: защото тай година хората не дали на поповетъ кожитѣ отъ Георгиевскитѣ курбани, нецешъ ли, попъ Манолъ се разсърдилъ и се закълѣвалъ, че турчинъ ще стане (и то за как во? — за нѣколко агнешки кожи...), ако опѣе умрѣло или кръсти младенецъ докѣтъ не му се даждѣ гергьовскитѣ кожи... и нецешъ ли, господство му, вѣренъ на думата си, при едно кръщение три часа се е каралъ за единъ шиникъ ечмикъ и петъ пѣти е билъ моленъ да отиде и опѣе едно умрѣло. Дѣдо попъ нещѣ!... Друго. На 21 Августъ 1894 г. прѣзъ ношѣта дѣдо попъ вѣнчалъ 12 свадби подъ една шипка, възънъ отъ черковата. Трето. Въ с. Казакъ-дере щѣли да се продаватъ на публиченъ търгъ „дървета“. Дѣдо попъ заповѣдва на глашатая да вика изъ селото никой да не надава, защото попѣтъ ще ги вземе.

Като съобщаваме тия „чудновати истини“, както ги нарича нашая дописникъ, ний обичае да вѣрваме, че светото начальство на попа ще обърне сериозно внимание на поведението му. Вѣрваме сжщо, че и надлежната съдебна властъ, нецѣе остави безъ внимание виканieto на глашатая. Но, за всѣки случай, нашитѣ селени, ако искатъ да запазятъ правата си и религиозната си и обществена нравственостъ, трѣбва сами да се защищаватъ и да бичуватъ подобни попове. Само въ самозащитата се крие гаранцията на народнитѣ и общественни свободи.

— Помолени сме да дадемъ мѣсто на слѣдующето запитвание:

ЗАПИТВАНИЕ

къмъ

Господина Министра на Вѣтрѣшнитѣ Работи.

Кждѣ 10 Мартъ т. г., за голѣмо очудване на всички жители отъ Разградския окръгъ, се утвърди избора за членъ на Окръжната Постоянна Комиссия на избрания отъ Опаченския участъкъ съ 120 гласа—Илия Икономовъ. Това очудване бѣше още по-голѣмо за тѣзи, които по отблизо познаватъ Илия Икономовъ и като политиканъ, и като човѣкъ. Ний питаме почитаемото Министерство на Вѣтрѣшнитѣ Работи: на какво основание то е утвърдило избора на Илия Икономова, когато Върховната Комиссия искала мнѣние да се касира избора му на слѣдующитѣ законни основания: 1) Илия Икономовъ не притежава никакви недвижими имоти (чл. 20 п. 3 отъ закона за градскитѣ общини, комбиниранъ съ чл. 17 отъ закона за окръжнитѣ съвѣти); 2) Изборѣтъ се започнѣ не нѣ 8 часа, съгласно чл. 43 отъ Избирателния Законъ, а въ часа 10, и се закри въ часа 4; 3) Прѣдседателѣтъ на бюрото отсъствуваше отъ изборното мѣсто, въпрѣки чл. 47 отъ Избирателния Законъ; 4) На изборното мѣсто се констатира, че имало нарочно испратени отъ постоянната комиссия лица, нечленове на тамошната община да агитиратъ—запретено отъ чл. 53 отъ Избирателния Законъ; 5) Изборѣтъ е прѣкъсванъ на нѣколко пѣти и 6) Кутията е отворена отъ бюрото и се повръщали бюлетини и на избирателитѣ, подирѣ пакъ затваряна и изборѣтъ продължаванъ. За тия нарушения има документи.

Това сж нѣща, които сж въ сила достатъчно да убѣдятъ всѣкого до колко правиленъ и законенъ е билъ избора на Илия Икономовъ; освѣнъ това, още слѣдъ извършването на избора, имаше подаденъ отъ избирателитѣ протестъ, обсианъ съ много повече подписи отъ колкото гласували за Икономова избиратели.

Ний правиме настоящето запитвание, като вѣрваме, че ще благоволи г-нъ Министра на Вѣтрѣшнитѣ Работи, да ни удостои съ нуждния отговоръ, чрѣзъ нѣкой отъ имѣющитѣ на расположението си правителствени вѣстници.

г. Разградъ, 29 Мартъ, 1894 г.

Нѣколко избиратели.

МѢСТНИ

Полицейския вѣстникъ „Черно Море“ въ 150-я си брой казва, че исплденитѣ отъ безсърдечия и безсвѣстия Никола Борисовичъ Вълкановъ градски служачи не били стари общински чиновници, а били назначени минжлото лѣто отъ Ранкова. Това е гнусна, нахална лъжа! Ний ще докажемъ, като посочимъ на имена, че редакторѣтъ на полицейския вѣстникъ си кривъ нечистата душа и искривява фактитѣ прѣдъ цѣль единъ градъ. Има, наистина, отчислени и такива, които Ранковъ е назначилъ, нѣтъ сж всичко 5—6 души, а всички отчислени вече ни въ туй, ни въ онуй врѣме отъ комиссара *Вълкановъ & С-ѣ* бѣдни общински чиновници възлизатъ досега до 25—30 души! Между тѣхъ има назначени още отъ кметуването на г-на *Яр. Мирски*; такива сж: *Фоти Педаномовъ, С. Ковачевъ, Ив. Теохаровъ, В. Дончевъ и др.*; 5—6 души има назначени отъ покойния дѣдо *Колони* прѣзъ 1891—1892 г.; повечето пъкъ отъ това число сж назначени прѣзъ кметуването на *Руси Матеевъ*. Тѣй щото полицейското „Черно Море“ безочливо лъже прѣдъ цѣль свѣтъ публично, че отчисленитѣ били сѣ отъ кмета Ранковъ назначени. Впроче, нѣма нщо въ това неестественно, нѣма нищо чудно: Бобчевскитѣ не веджжѣтъ сѣ подписа си е исповѣдалъ въ „органа на фонда“, че обрѣгналъ билъ вече (спрѣчь лицето му надебѣлало) да слуша изобличения и че околото му вече не мига отъ никакви

храчки. Слѣдователно, отъ подобни феноменални въ дебелоочното субекти всичко може да се очаква: тѣ не избиратъ срѣдствата за борба.

„Черно Море“ има още нахалността да казва, че отчисленитѣ общински чиновници си били позволявали да псуватъ по адреса на сегашнитѣ силни на деня. Излиза работата, че стамболовщината е въдворена вече напълно: всички къшета на града сж пълни съ шпиони, които всѣкъдневно донасятъ на Бобчевски и Венедиктъ Попева кой какъвъ е, кой какъво прави и какво казва. Благодаримъ Ви, господинъ Бобчевски, за туй самопризнание! Ний тѣй добръ познаваме всичкитѣ отчислени отъ раболѣпния Вълкановъ общ. чиновници, щото въ положение сме да кажемъ, че между тѣхъ едва ли ще се намѣрятъ такива, които би псували нѣкога когото и да било. Найсетѣ, ний питаме г-на Бобчевски: каквито и да би било псуванията може ли да бждѣтъ мотивъ за отчисление? Мислимъ, че въ страната има закони и съдилища за подобни лични оскорбления. Но не, не е само въ това работата. Исчислени сж тия сиромаси най-вече по чисто партизански съображения—просто да ги замѣстятъ съ свои послушни орждия, подобни на извѣстния нещастникъ *Петръ Севѣцаровъ*. Този послѣдния откажъ се е растурило кметството се е развилѣлъ като *Асида*; ползува се съ благоволенieto на Венедиктъ Поповъ, Вълканова, Бобчевски и С-ѣ (колко честъ имъ прави!), пиши имъ анонимни писма и гори душата на честнитѣ хорица. Нека се знае, че свѣщѣта догаря и тая на блудницата най-рано ще изгасне! Севѣцаровъ се е ползувалъ въ стамболово врѣме като шпионинъ съ всеобщо прѣзрѣние, ползува се и сега като такъвъ съ сжщото прѣзрѣние, съ което вѣчно ще му се отплаща! . . . И така на консерваторската клика такива хора трѣбватъ; тя съ такива само може да се държи на властъ, защото никой честенъ човѣкъ не може да бжде съ хора, които си служжѣтъ съ подобни непростости, подземни, прѣстѣпни срѣдства. А досегашнитѣ общински служачи сж хора безусловно честни и самостоятелни, не си кривятъ душата като редактора на „Черно Море“ да си не искаватъ уждѣнията—именно което Бобчевски нарича псувни и което не се харесва на Вълканова, защото . . . пусло кметско кресло . . . джобове пълни . . . съблазнително . . . Друга манжа не яде Вълкановъ—кметъ иска да става! Гледай му ума, та му крой кюляфъ: човѣка не го пущатъ въ селото, а той пита за поповата къща! Нѣ да кажемъ, че самъ той нецѣе кметъ да става,—бива ли съ толкова ниски срѣдства да служи на другото да се домогне до туй кресло? И ниско, и гнусно... Това не е гражданска доблестъ, която високо дига знамето за защита на общитѣ общински и народни интереси. Но по нататѣкъ. Сега назначенитѣ отъ Вълканова, казва „Ч. М.“, молили сж били нѣкога си Ранкова за работа. Зеръ Ранковъ трѣбваше да подѣли общинската каса на всички ленивци, бездѣлници, като ги назначи на нещастующи дѣлжноти а *Іа Руси Матеевъ*—*Георги Ноевъ*—*Спасъ Д. Спасовъ*, или а *Іа Вълкановъ*, който исплди на улицата 25—30 души семейни хора, стари, испитани общински служачи да гладуватъ съ домочадието си, а на тѣхнитѣ мѣста назначени такива като оня *Ески Джумайски* нещастникъ *Петръ Севѣцаровъ*! Тѣй ли иска жалкия редакторъ на още по жалкото „Черно Море“? Ний се гнусимъ отъ дѣното на душата си отъ такива искания, които могатъ да навѣзжѣтъ само отъ кратуната на едно съществено като продадения—по добръ-подкупуция—редакторъ на в. „Черно Море“ . . .

Ш.

— Настоятелството на Варненското Околийско Учителско Дружество е испратило *покана* за свикване членоветѣ на дружеството на общо извънредно заседание за 28-й Май.

— Като отговоръ на публично хвърленитѣ упрѣки и безчестия върху съгражданина ни г. Димитъръ Н. Правадалиевъ отъ в. „Черно Море“, за че той билъ осжжданъ за злоупотрѣбление на държавни пари, испратено ни е за публикуване слѣдующето удостоверение. Като считаме, че оправданието на единъ гражданинъ прѣдъ обществото е отъ общественъ интересъ, защото съ това се запазва честѣта на единъ публично осждаленъ гражданинъ, ний му даваме мѣсто:

Руссенскитѣ

АПЕЛАТИВЕНЪ СЖДЪ.

Отдѣление Углавно.

№ 1431

8 Май 1895 г.

г. Руссе.

Дадено отъ Руссенския Аппелативенъ Сждъ на бившия Варненски Ковчежникъ Димитъръ Н. Правадалиевъ, отъ гр. Варна, въ удостоверение на това, че Върховния Кассационенъ Сждъ, съ присждата си отъ 11-й Февруарий 1884 год. подъ № 1, е оправдалъ по сждъ речения Д. Н. Правадалиевъ, по заведеното срѣщу него углавно дѣло по обвинението му въ злоупотрѣбление на 475 пола правителствени пари, въ качеството му на Варненски Дър. Ковчежникъ прѣзъ 1882 год.

Подпрѣдседателъ: Д. Тодоровъ

Секретаръ: Д. Кжнчевски.

„Честенъ“ Инспекторъ.

Като връжъ на подигравка съ невиннитѣ мученици, „честния“ инспекторъ *Ив. Д. Ивановъ* се распоредилъ чрѣзъ главния учител *Ив. Г. Обрѣшковъ*,

въпрѣки Закона, щото испита на тия нещастни дѣца, отъ първа година ученици, незанимавани близо два мѣсеца, да се извърши, както се е и вече свършилъ, още на 16 Май, тогавъ когато испититѣ на другитѣ отдѣления въ Варненскитѣ училища, споредъ рѣшението на учителския съвѣтъ, сж опрѣдѣлени да почнатъ чакъ на 12-й идущия мѣсець Юний. Върху този грубъ произволъ противъ едни незинни дѣца отъ страна на тѣхния инспекторъ и тѣхния главенъ учителъ, който, въпрѣки заявлението на нѣкои учители за свикване учителски съвѣтъ за да се произнесе върху този прѣждеврѣмненъ испитъ, а послѣдний отказалъ да стори това, ще поговоримъ надлъжко до-пѣти.

На 13 т. м. въ заседанието на окръжния училищенъ съвѣтъ се подложилъ на разискване въпроса за двамата насъ отстранени учители. Въпросѣтъ се отложилъ за да се достави отъ страна на Инспектора—обвинителъ телеграммата му до Министра, въ която ужъ само се процитирвала хванжтата отъ него (по кой начинъ?) *криминална* окръжна телеграмма отъ Настоятелството на Варненското Дружество—*„грозното прѣстѣпление на Стойнова и Славева.“* „Честния“ и „чистия“ инспекторъ се намѣрилъ на тѣсно отъ това вискание на съвѣта, и въ растояние на една седмица все още не може да се рѣши да си прѣдаде телеграммата за допълнение прѣписката по дѣлото. Това прави всѣки да се съмнява, че тая „невинна“ телеграмма не съдържва *друго нищо* освѣнъ едно само *процитиране* на уловената (по шпионски пжтъ?) дружествена телеграмма. Моментъ е сериозенъ: Дръжъ се, господинъ „Чистий“ Инспекторе! единъ пжтъ има за спасение: *фалшифицирай я!*

Все пакъ сжция нашъ „честенъ“ инспекторъ пише въ покойната вече „Учителска Дружба“ писмо, въ което се мжчи да извади себе си чистъ като кристалъ по тукашнитѣ неправди било касателно Дружеството, било по отстраняването ни. Тѣй, господинъ Инспекторе, тѣй! Знаемъ, че ти си „правъ като въжето въ торбата“, което и наскоро ще потвърдимъ и ний чрѣзъ наши думи, но съ Ваши дѣла.

Н Стойновъ.

Прѣтисъ

ОПРѢДѢЛЕНИЕ

№ 677

Варненския Окр. сждъ, въ распоредително заседание на 9-й Май хилядо осемстотинъ деведесетъ и пета година, въ съставъ: прѣдседателствующия членъ Ст. Кабакчиевъ; членове: Г. Занетовъ и Д. Филовъ, при под-секретаря М. Радевъ и при участие на прокурора Дръ Милковъ, слуша доложеното отъ чл. Д. Филова молба на Димитра Стойковъ, изъ гр. Варна, съ която прѣдставлява акта, съставенъ на 29-й Мартъ т. г. и моли да се утвърди, съгласно закона за усыновяването. Сждѣтъ, слѣдъ изслушванието заключението на прокурора, като взе предъ видъ, че всичкитѣ формалности, които закона иискава за усыновяването, сж спазени, на основание ст. ст. 34, 35, 37, и 39 отъ закона за усыновяването, **Опрѣдѣли:** Допуща се усыновяването на Деспина отъ Димитра Стойковъ и съпругата му Васила Димитрова, жители на гр. Варна.

На първообразното подписали: прѣдседателствующия членъ: Ст. Кабакчиевъ; членове: Г. Занетовъ и Д. Филовъ и приподписалъ под-секретаръ: М. Радевъ.

Вѣрно

Прѣдседателъ: Н. Къневъ

Секретаръ: П. Стайковъ.

ИЗВѢСТІЕ.

Извѣстява се за знание на интересуюцитѣ се г. г. граждани и *мастори* въ г. Варна, че отъ каменарницата, находяще се въ с. Ени-къой, на покойния *масторъ Недѣлчо Петровъ* и за *напрѣдъ* ще се *изваждатъ и доставятъ за продажъ дѣлани камъне, аршинъ ташъ, нужни за строение на разни здания*. И то съ най износна цѣна.

Желающитѣ да си доставятъ дѣлани камъни отъ горната каменна карриера могатъ да се отпесжѣтъ за споразумение до сина на покойния—*Кръсто Недѣлчевъ*, живущъ въ V уч. на гр. Варна, улица „Раковски“ № 230, задъ кжжитѣ на докторитѣ Радевъ и Севвовъ или въ кафенето на Х. Алишъ Муссовъ срѣщу Град. Общин. Управление.

Отговорникъ: Петръ Булашевъ

Печатница на Хр. Н. Войниковъ.